

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА
ДИРЕКЦИЈА ПОЛИЦИЈЕ
УПРАВА КРИМИНАЛИСТИЧКЕ ПОЛИЦИЈЕ
Служба за криминалистичко-обавештајне послове и прикривене иследнике
Одељење за криминалистичко-обавештајне послове
Број: 03/4-5-1-1 број 583 /13
12.11.2013. године

СЛУЖБЕНА БЕЛЕШКА О ОБАВЕШТЕЊУ ПРИМЉЕНОМ ОД ГРАЂАНА

Грађанин Мargetић Домагој, по занимању новинар, рођен 09.01.1974. године, у Загребу, општина Медвешћак од оца Михаел Желјка и мајке невенке Енгелман, ЈМБГ 0901974330021, ОИБ број 79158404421, са пребивалиштем у Загребу, општина Медвешћак, ул. Антуна Бауера, бр. 19, дана 12.11.2013. године у Министарству унутрашњих послова у Београду, ул. Булевар Зорана Ћинђића бр. 104 у вези финансијских трансакција преко Хипо банке дао овлашћеном службеном лицу МУП следеће обавештење, на основу члан 288. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11) у вези члана 286. став 2. ЗКП:

Дана 12.11.2013. године у просторије МУП-а Републике Србије, без позива, самоиницијативно је приступио Мargetић Домагој и изјавио следеће:

Када сам пре одприлике две и по године завршавао истраживање о tzv. Кипарским парама које су из Србије завршавале на тајним оф-шор рачунима на Кипру, а то истраживање сам углавном радио на темељу података које ми је дала пок. Борка Вучић, дошао сам и до података који су доказивали да је током истраге коју је Влада Србије спроводила на Кипру, дошло до утаје података о пронађеним финансијским средствима на тајним рачунима Србије и да је заправо највећи део пронађеног новца којег Млађан Динкић, као тадашњи шеф те Комисије у влади пок. Зорана Ћинђића, није нити пријавио нити поднео извештај Влади Зорана Ћинђића, него се напросто том новцу са Кипра, након Динкићеве „истраге“ једноставно губио сваки траг.

Да се заиста радило о превари великих размера којом је нанета велика финансијска штета Србији доказује и документ до којег сам дошао о мом истраживању, а то је кривична пријава од 17.02.2006. године, коју је Окружном јавном тужиоцу у Београду поднео адвокат Александар Лојпур из Београда, и то против Млађана Динкића, у том тренутку министра финансија у Влади РС. Мирољуба Лабуса, у то време подпредседника Владе РС, Весне Џинић, тада помоћнице министра финансија, Душана Лалића, тада директора Дирекције за

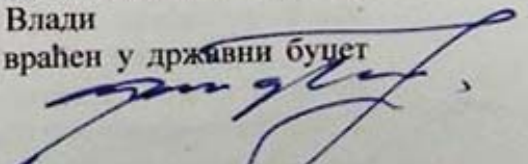
правне и законодавне послове Народне банке РС, Николе Живановића, који је био вршилац дужности председника Београдске банке а.д у Београду, Младена Спасића који је тада био шеф УБПОК-а МУП-а РС и Мире Ерић Јовић која је била шеф сектора контроле Народне банке Југославије. Пријаву је Александар Лојпур поднео у име својих клијената, фирме „Genemp Trading LTD@“ из Никозије на Кипру. У тој пријави је детаљно описано како су Динкић и именована група лица својим поступањем у истрази о tzv. Кипарским парама оштетили Републику Србију за износ од више милијарди долара, тачније Млађан Динкић се врло детаљно теретио да је током истраге о тајним рачунима Србије на Кипру злоупотребио положај и овлашћења на начин да је од Владе Републике Србије коју је тада водио пок. Зоран Ђинђић сакрио права сазнања и податке о новцу који је скриван на тајним раунима на Кипру, те да је заправо организовано прикривао стварне токове тог новца и да се не зна где је тај новац на крају завршио.

Када сам дошао до копије наведене пријаве на којој се налази пријемни печат Окружног тужилаштва у Београду са датумом пријема, која је била класификована као поверљив акт, покушао сам да у Окружном тужилаштву дођем до сазнања да ли је и шта решено по тој пријави, добијао сам одговоре да таква пријава нигде не постоји. У међувремену, адвокат Александар Лојпур ми је лично потврдио да је такву пријаву предао и уступио ми је сву своју документацију на основу које је кривичну пријаву сачинио. Наведену документацију ћу ја предати уз ову своју изјаву. На основу наведеног, неоспорно је да је пријава поднета, а да по истој није поступљено.

Занимљиво је да је предмет о Кипарским парама отворен и у Савету за борбу против корупције Владе Србије и пок. Верица Бараћ, са којом сам истраживао цели случај од половине 2009. године, али сам пре одприлике месец и по, у присуству др. Дарка Трифуновића у Савету за борбу против корупције обавештен да о том предмету у архиви Савета ништа више не постоји. Осим мене и пок. Верице Бараћ, да се ради о овм предмету знали су и др. Дарко Трифуновић и бивши члан савета и Верицин супруг Данило Шуковић, који могу потврдити ово о чему причам, односно да је пок. Верица Бараћ радила на том случају. Не располажем сазнањем ко је од радника савета још био упознат о раду по наведеном предмету, али је очигледно да га је неко од њих и уништио.

Та кривична пријава из 2006. године, након података добијених од Борке Вучић, била ми је други битан доказ за неколико кључних чињеница:

- да је на тајним рачунима Србије на Кипру пронађен новац у износу од више милијарди долара, односно како је то тврдио и бивши члан и Истражне комисије Владе Велимир Илић, пронађено је између милијарду и по и једанаест милијарди америчких долара, што се подудара са подацима које је мени давала Борка Вучић и подацима из Лојпурове кривичне пријаве
- да Млађан Динкић, као тада одговорна особа за ову истрагу, о новцу са тајних рачуна није поднео правовремен, потпун и истинит извештај тадашњем премијеру Зорану Ђинђићу и његовој Влади
- да новац са тајних рачуна Србије никада није враћен у државни буџет Србије

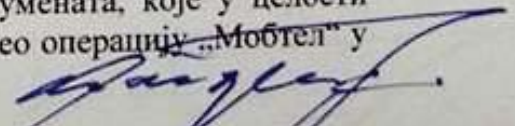
- da je novac sa tajnih računa Srbije nestao na trećem nepoznatom одредишту и да му се након Кипра губи сваки траг
- кривичном пријавом, тачније подацима и документима у прилогу кривичне пријаве, доказује се одговорност Млађана Динкића за незаконито располагање новцем Србије са тајних рачуна на Кипру

Сви подаци прикупљени од Борке Вучић, изјава Велимира Илића, кривичне пријаве и документације Александра Лојпура, били су ми главни траг у наставку праћења трага tzv. Кипарског новца Србије и све индиције до којих сам долазио, а које ми је потврдила и Борка Вучић, указивале су на чињеницу да је новец са Кипра највећим делом пребачен на тајне рачуне код „Anglo Yugoslav Bank Limited“ у Лондону, „Banq Franco Yugoslav“ у Паризу, „Загребачке банке дд“ Загреб, да би на крају тај исти новец завршио на тајним рачунима код „Хипо групе“ у Аустрији.

За трансфере са прве три набројане банке постоји довољно доказа на 426 страница документације о Кипарским тајним рачунима које у целости прилажем у електронском облику. За траг документације према „Хипо групи“ сазнао заправо случајно пре одприлике две године када сам преко бившег дипломате Србије у Загребу Љубе Милановића дошао до контакта са сада пок. Тихомиром Живановићем који је тада тврдио да располаже врло осетљивом документацијом која је између осталог инкриминира Млађана Динкића. Тада сам се састао са Живановићем који ми је показао ту документацију. Документација је била везана уз случај „Мобтел“, односно уз случај одузимања „Мобтела“ од Богољуба Карића, те поновне приватизације „Мобтела“ и његове продаје компанији „Теленор“. Оно што је откривала Живановићева документација за мене је била документацију која представља карику која је недостајала у разумевању трага кретања новца са Српских тајних рачуна на Кипру. Наиме, Живановићеве документи доказивали су да је случај „Мобтел“ искоришћен за прање новца са тајних рачуна Србије на Кипру и да је у том прању новца отворено учествовао Млађан Динкић који је очигледно био једини који је знао где се новец са тајних рачуна Србије у том тренутку налази и ко њиме располаже.

Након што сам извршио увид у документацију, Тихомир Живановић ми је пре две године обећао сву документацију фотокопирати и дати на располагање следећег дана, али се из неког разлога у року од 24 сата предомислио и одустао од уступања те документације, а на моје телефонско инсистирање да се ипак држи договора, једноставно је одбијао даљу комуникацију са мном. Након што је ове године Тихомир Живановић преминуо, преко посредника сам успео доћи до комплетне документације коју ми је Живановић показивао, те сам на тај начин комплетирао информације о токовима новца са тајних рачуна Србије на Кипру. Из те документације произлази следеће:

Након што је после вођења истраге о Кипарским парама постао министар финансија, Млађан Динкић је очито осмислио операцију прања новца са тих тајних рачуна, које је трабао а није у својим извештајима пријавити Влади Републике Србије. За то прање новца према документацији коју поседујем, а која садржи 814 страница углавном поверљивих докумената, које у целости прилажем у електронском облику, осмислио је и спровео операцију „Мобтел“ у

kojoj je uz pomoć jednog оф-шор холдинга са Кипра и Хипо групе „опрао“ део новца са тајних рачуна Србије на Кипру, а ради се о износу до најмање око милијарду евра.

Документи доказују да је након одузимања компаније „Мобтел“ од Богољуба Карића, 30% удела било у власништву оф шор холдинга са Кипра и то „Holdenhurst Holding LTD“, регистрованог на адреси Arch. Makarios III, 199, NEOCLEOUS HOUSE, P.C. 3030, Limassol, Kipar, кога заступа Michael Hason.

Из свих уговора јасно се види да ова оф-шор компанија није имала свој удео у „Мобтелу“ док је исти био у власништву Карића, нити се та оф-шор компанија појављује извештајима Међуресорске комисије.

За утврђивање капитала „Мобтела“ Влада Републике Србије формирала је Међуресорску радну групу за испитивање власничких односа у компанији „Мобтел“, која је свој извештај поднела 23. јуна 2004. године. У том извештају се не помиње ни једна оф-шор компанија као власник било ког дела капитала „Мобтела“.

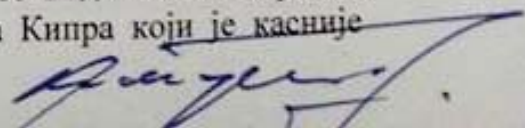
Дана 22.08.2005. године, значи годину дана по завршетку рада радне групе и утврђивања имовинског стања „Мобтела“, Мартин Шлаф (Martin Schlaf) испред холдинга Privatstiftung из Аустрије, шаље факс поруку извесном господину Ковачевићу из предузећа „ПТТ“, кога обавештава о власништву у компанији „БК трејд“ а самим тим и у фирми „Мобтел Србија БК-ПТТ“. У садржају акта помиње се и извесни др. Таус.

У акту HE 165317 Републике Кипар, од 06.10.2005. године, наводи се да су власници Holdenhrus Holding Limited са Кипра, уствари MS Privatstiftung са 650 акција и Josef Taus са 350 акција

Од овог кипарског холдинга Holdenhrus Holding Limited, 2006. године, Влада Р Србије откупљује 30% пословног удела у „Мобтелу“. Потписник овог акта је сам Млађан Динкић.

Из овога се може закључити да је именовани оф-шор холдинг са Кипра искоришћен у овом послу како би се пре финалне продаје „Мобтела“ „Теленору“, у договору тог холдинга са Млађаном Динкићем заправо опрао новац са тајних рачуна на Кипру, а да би се потом цела операција прикрила дефинитивном продајом „Мобтела“ „Теленору“, који очигледно за целу ову операцију није знао.

Напомињем да је Марин Шлаф учествовао и у другим сличним операцијама прања новца изнетог из Балканских држава, где је био један од кључних повереника у таквим оф-шор операцијама које су вођене преко тајних рачуна који су контролисани преко аустријске Хипо групе и с њом повезане Bawag банке. Да је то заиста тако доказују и поверљиви уговори из јуна 2005. године између предузећа мобилне телекомуникације „БК ПТТ Србија“ и „Нуро Алре Adria Bank International“ из Аустрије којим се кроз фиктивне кредите прао новац кроз мобилну телефонију у Србији, а што је, како се види из Уговора од 04.04.2006. године, био умешан и спорни холдинг са Кипра који је касније

деларисан као сувласник „Мобтела“. Из тих уговора произлазило би да је кипарски оф-шор холдинг управо на темељу фиктивних кредитних операција са Хипо групом која је очигледно располагала делом новца са кипарских тајних рачуна, посао сувласник компаније „Мобтел“, а ти су уговори у документацији коју предајем у електронском облику означени називом фајлова „Dinkic10“ и „Dinkic12“.

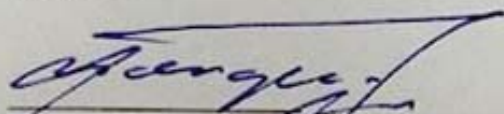
У документацији се налази више таквих сличних уговора о финансијским трансферима које је потписивао кипарски оф-шор холдинг, а који откривају траг новца са кипарских тајних рачуна и заправо доказују да је тај новац са Кипра имао коначно одредиште у Аустрији, на тајним рачунима код Хипо групе. Да будем потпуно прецизан, ова документација, поверљиви уговори и пословна преписка доказују следеће:

- новац са тајних рачуна на Кипру завршио је на тајним рачунима код Хипо групе
- Из документације је јасно да је контролу над тим операцијама из Србије имао Млађан Динкић као тадашњи високи државни функционер
- новцем са тајних рачуна једним делом је управљао Holdenhrus Holding Limited, оф-шор холдинг регистрован на Кипру
- Власници овог оф-шор холдинга са Кипра били су физичка и правна лица из Републике Аустрије и то: MS Privatstiftung из Беча као већински власник, а коју је контролисао као повереник Мартин Шлаф и Josef Taus као Шлафов блиски сарадник.
- Шлаф је и иначе у сличним операцијама прања новца са својом приватном фондацијом вршио функцију повереника у име и за рачун својих клијената са Балкана највећим делом из Хрватске и Србије, за које је у таквим операцијама прао новац сумњивог порекла.
- Све такве операције обављали су једним делом преко Хипо групе и Бавар банке
- Из целокупне документације, а у овом делу ради се о 814 страница поверљивих докумената, јасно произлази да је Шлаф заправо наступао и деловао у договору са Млађаном Динкићем, те да се радило о њиховој заједничкој операцији прања новца у којој је Млађан Динкић користио своју позицију високог државног функционера, у овом случају министра финансија, како би у договору са Шлафом и сарадницима у операцији „Мобтел“ прикрио траг несталог новца са тајних рачуна Србије отворених на Кипру.

У прилог удостављам укупно 1240 страница поверљивих докумената у електронској форми, који се односе на наведени случај, означених у фолдеру „Dinkic Cipar“ у коме се налазе фајлови означени ознакама од „doc001“ до „doc037“, и фајл „KP.doc“, те фолдер „Dinkic Hipo“ у којем се налазе фајлови означени са „Dinkic 1“ до „Dinkic 29“.

Ова службена белешка прочитана је грађанину у смислу члан 288. став 5 ЗКП, па исти **нема примедбе** / ставља следеће примедбе:

Грађанин

Овлашћено службено лице

